

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 24.874 van 23 maart 2009
in de zaak RvV x

In zake: x

Gekozen woonplaats: x

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 29 december 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 12 november 2008 houdende de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 1 december 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. RUELENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn.

Op 3 maart 2006 huwt verzoeker in Marokko met mevrouw T., van Belgische nationaliteit.

Op 14 maart 2008 dient verzoeker een aanvraag tot vestiging in als echtgenoot van mevrouw T.

Op 16 april 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing tot voorlopig uitstel van de beslissing voor bijkomend onderzoek.

Op 12 november 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing tot de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)

Reden van de beslissing:

Uit het verslag samenwoning d.d. 31.10.2008 van de politie van Hasselt blijkt het volgende: de politie bood zich aan op:

**27.09.2008 om 14u40*

**01.10.2008*

**07.10.2008 om 14u30*

**23.10.2008 om 09u30*

**24.10.2008 om 10u00*

**25.10.2008 om 15u30*

Telkens was er niemand thuis. De gordijnen van het huis zijn steeds dicht en de brievenbus puilt regelmatig uit. Betrokkenen reageren niet op schriftelijke uitnodigingen van de politie. De politie probeert hen ook te contacteren voor het uitvoeren van kantschriften maar ook hier zonder succes.

Er is ook geen verandering waar te nemen aan het huis en er brandt nooit licht s'avonds.

Er is geen gezamenlijke vestiging.

(…)”

2. Onderzoek van het beroep

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de materiële motiveringsplicht. Alsook voert verzoeker machtsoverschrijding aan.

Verzoeker poneert dat de bestreden beslissing onvoldoende de feitelijke overwegingen weergeeft die aan de beslissing ten grondslag liggen. Dat er verschillende feiten worden aangegeven waaruit zou moeten blijken dat er geen gezamenlijke vestiging is, dat verzoeker uit deze gegevens afleidt dat er een einde gesteld wordt aan zijn verblijfsrecht omdat hij en zijn echtgenote niet meer zouden samenwonen. Dat deze motivering manifest ontoereikend is om het verblijfsrecht te beëindigen. Verzoeker stelt eveneens dat een beslissing die steunt op onjuiste of op juridische onaanvaardbare motieven met machtsoverschrijding is genomen. Terzake verwijst verzoeker naar een arrest van de Raad van State van 24 april 1995 waarin de Raad van State duidt dat indien het zich gemeenschappelijk vestigen niet noodzakelijk een effectieve en duurzame vorm van samenwonen met zich meebrengt, dan veronderstelt het toch minstens de staat van echtgenoot, die eigenlijk niet als dusdanig kan erkend worden zonder het bestaan van een minimum van relatie tussen de echtgenoten. Verzoeker vervolgt dat hij sedert 3 maart 2006 is gehuwd en dat er bovendien tussen de echtgenoten een relatie, een reële band bestaat, dat dit in casu niet in twijfel wordt getrokken. Verder wijst verzoeker er op dat er in maart 2008 een positieve woonstcontrole plaats vond waarbij de wijkagent verzoeker en zijn echtgenote thuis aantrof. Dat zijn echtgenote eind mei 2008 ook bevallen is van hun zoon. Dat in navolging van het voornoemde arrest de bestreden beslissing dan ook niet correct gemotiveerd werd.

Volgens verzoeker heeft de verwerende partij bovendien niet in alle redelijkheid kunnen besluiten dat er geen gezamenlijke vestiging meer zou zijn tussen verzoeker en zijn echtgenote.

Verzoeker stelt ook dat de ogenblikken waarop de politie zich aanbood, zij niet thuis aan te treffen waren daar verzoeker en zijn echtgenote thans beiden werkzaam zijn. Verzoeker bestrijdt ook het verslag op het punt dat het meldt dat er geen verandering waar te nemen is en er 's avonds nooit licht brandt. Verzoeker stelt zich hieromtrent de vraag hoe de politie deze vaststellingen heeft kunnen verrichten indien zij steeds overdag het adres van verzoeker bezochten. Verzoeker geeft ook aan dat zijn gordijnen inderdaad steeds dicht zijn, daar het glasgordijnen zijn. Hij stelt verder dat hij geen weet heeft dat de politie hem trachtte te contacteren. Er dient, volgens verzoeker, vastgesteld te worden dat iets meer dan twee weken na de laatste woonstcontrole door de politie de Dienst Vreemdelingenzaken reeds overgegaan werd tot het uitvoeren van de bestreden beslissing zodat verzoeker hoe dan ook niet veel tijd heeft gekregen om contact op te nemen met de politie. Verzoeker meent dan ook dat de aangehaalde feitelijke gegevens die afgeleid worden uit de woonstcontroles van de politie niet correct zijn en bovendien dat de bestreden beslissing op basis van deze gegevens niet correct heeft kunnen oordelen dat er geen gezamenlijke vestiging is. Dat gelet op de geciteerde rechtspraak, de reële band tussen de echtgenoten van doorslaggevend belang is, dat in dit verband geen onderzoek gevoerd werd zodat de verwerende partij niet in alle redelijkheid heeft kunnen beslissen dat er geen gezamenlijke vestiging was. Dat eens te meer uit de bestreden beslissing blijkt dat op dit punt niet afdoende werd gemotiveerd omdat verzoeker en zijn echtgenote samen een kind hebben; er is dus volgens verzoeker wel degelijk een gezinscel. Dat het voortbestaan van deze gezinscel niet onderzocht werd. Dat er op basis van bovenstaande gegevens dient vastgesteld te worden dat er bij het nemen van de bestreden beslissing sprake was van machtsoverschrijding gelet op de incorrecte en niet afdoende motivering.

Aangaande de pogingen van de politie om verzoeker te contacteren stelt verzoeker nog in zijn repliekmemoire dat de schriftelijke uitnodigingen waarvan sprake is in het verslag van samenwonen ook niet worden bijgebracht. Dat hij er eveneens het raden naar heeft waarom er geen betrouwbaar buurtonderzoek mogelijk zou zijn. Alsook dat de bewoordingen van het verslag van samenwonen opgesteld door de wijkagent woordelijk worden overgenomen zonder bijkomende staving of motivering hetgeen onvoldoende is om in alle redelijkheid te kunnen besluiten dat er geen sprake is van gezamenlijke vestiging. Aangaande het bestaan van een gezinscel, wijst verzoeker er nog op dat niet uit het oog mag verloren worden dat zowel de moeder van het kind als het kind zelf de Belgische nationaliteit hebben.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Verzoeker kan gevolgd worden waar hij stelt dat de verwerende partij niet in alle redelijkheid heeft kunnen besluiten dat er geen gezamenlijke vestiging meer zou zijn tussen hem en zijn echtgenote en dat de verwerende partij op basis van de feitelijke gegevens die afgeleid worden uit de samenwonencontrole niet correct heeft kunnen oordelen dat er geen gezamenlijke vestiging is.

Uit het verslag van de politie van Hasselt van 31 oktober 2008 blijkt inderdaad dat de politie verscheidene malen bij verzoeker is langs geweest doch dat er niemand kon worden aangetroffen. Hieruit blijkt ook dat de politie voornamelijk tijdens de werkuren bij verzoeker langskwam. Eenmaal kwam de politie 's avonds langs, namelijk op 31 oktober 2008 om 20u50, doch dit bezoek wordt niet vermeld in de bestreden beslissing. Verder blijkt uit het voornoemde verslag dat de politie nooit iemand thuis aantreft en zij ook nooit licht zien branden 's avonds, dat er nooit verandering is waar te nemen. Eveneens vermeldt het voornoemde verslag dat er geen beschrijving van de woonst kan gegeven worden daar er

niemand aan te treffen is, dat de gordijnen van het appartement steeds potdicht zijn en dat de brievenbus regelmatig uitpuilt van de post. Aangaande het onderwerp 'buurtonderzoek' staat in het verslag te lezen dat er in deze buurt geen betrouwbaar buurtonderzoek mogelijk is. Als opmerking vermeldt het genoemde verslag nog dat de betrokkenen niet reageren op de schriftelijke uitnodigingen en dat reeds langer geprobeerd wordt betrokkene te bereiken voor het uitvoeren van kanttekeningen, dat ook hier bot gevangen wordt.

Verzoeker betwist enkele van deze feitelijke vaststellingen. Met name het feit dat de gordijnen altijd potdicht zouden zijn, het niet kunnen uitvoeren van een betrouwbaar buurtonderzoek, het feit dat er 's avonds nooit licht brandt en het feit dat de politie hem trachtte te contacteren.

Met betrekking tot het feit van de gesloten gordijnen en het feit dat de politie hem trachtte te contacteren, dient de Raad vast te stellen dat het hier om een feitelijke betwisting gaat. De Raad is niet bevoegd om over te gaan tot een beoordeling van de feiten.

Betreffende het feit dat er 's avonds nooit licht brandt, kan verzoeker gevolgd worden in zijn argumentatie. Namelijk dat het onmogelijk is te stellen dat er 's avonds nooit licht brandt als de controles enkel overdag gebeuren. Ten overvloede wijst de Raad erop dat, zelfs als de controle die 's avonds gebeurde in rekening wordt genomen – een controle die niet vermeld staat in de bestreden beslissing – het nog niet mogelijk lijkt te stellen dat het licht 's avonds *nooit* brandt.

Aangaande het niet kunnen verrichten van een betrouwbaar buurtonderzoek kan verzoeker eveneens gevolgd worden waar hij stelt dat hij niet op de hoogte is van het 'waarom'.

De Raad stelt aldus vast dat de controles uitgevoerd door de politie voornamelijk tijdens de werkuren gebeurden en dat zij naliet een buurtonderzoek te doen met de vermelding dat dit onbetrouwbaar zou zijn doch zonder aan te geven waarom een buurtonderzoek onbetrouwbaar zou zijn.

Uit het politieverlag blijkt dat de betrokkene en zijn echtgenote niet in de woning aanwezig waren. Uit het voornoemd verslag blijkt aldus geenszins dat er geen gezamenlijke vestiging zou zijn of dat er geen gezinscel zou bestaan, doch slechts dat de effectiviteit van de levensgemeenschap niet kon gecontroleerd worden.

De Raad is van mening dat uit het feit dat beide echtgenoten niet aanwezig waren op het ogenblik van de uitgevoerde controles en rekening houdende met het feit dat deze controles voornamelijk overdag gebeurden, de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid niet op kennelijk redelijke wijze kon besluiten dat er geen gezamenlijke vestiging was, daar dit geen logische gevolgtrekking uitmaakt en geenszins op een kennelijk redelijke wijze kon overgaan tot de beëindiging van het verblijfsrecht van verzoeker.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aannemelijk gemaakt.

Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige aangevoerde schendingen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer onderzocht te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Vernietigd wordt de beslissing genomen ten aanzien van X door de Dienst Vreemdelingenzaken op van 12 november 2008 houdende de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig maart tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.